

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 530/1999

2001/EES/46/55

frá 9. mars 1999

varðandi hagskýrslur um uppbyggingu launa og launakostnaðar(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 213. gr.,

með hliðsjón af drögum að reglugerð framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Til að framkvæmdastjórnin geti leyst af hendi þau verkefni sem henni eru falin þarf hún að fá upplýsingar um stig og samsetningu launakostnaðar og um launakerfi og dreifingu tekna í aðildarríkjunum.

Þróun bandalagsins og starfsemi hins innri markaðar auka þörfina fyrir samanburðarhæf gögn um stig og samsetningu launakostnaðar og um launakerfi og dreifingu tekna, einkum í því skyni að greina efnahagslega og félagslega samheldni og til að fá áreiðanlegan og viðeigandi samanburð milli aðildarríkjanna og svæða bandalagsins.

Heppilegasta aðferðin til að meta ástandið með tilliti til launakostnaðar og launa er að taka saman hagskýrslur bandalagsins með samræmdum aðferðum og skilgreiningum eins og áður hefur verið gert, nú síðast 1996, um stig og samsetningu launakostnaðar samkvæmt reglugerð (EB) nr. 23/97⁽¹⁾ og 1995 um launakerfi og dreifingu tekna samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2744/95⁽²⁾.

Til að endurspeglar breytingar á skipulagi vinnuafis, dreifingu tekna og samsetningu útgjalda fyrirtækja vegna launa og launatengdra gjalda sem eru framlag vinnuveitanda þarf að uppfæra hagskýrslurnar reglulega.

Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2223/96⁽³⁾ er evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfið í Evrópubandalaginu (ESA-95) viðmiðun fyrir staðla, skilgreiningar og reiknings-skilavenjur í aðildarríkjunum til þess að mæta þörfum bandalagsins. Því er brýnt að komið sé á ítarlegum, áreiðanlegum og samanburðarhæfum hagskýrslugrunni, svæðisbundið

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 63, 12.3.1999, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2000 frá 2. október 2000 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 59, 14.12.2000, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 6, 10. 1. 1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 287, 30. 11. 1995, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 310, 30. 11. 1996, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 448/98 (Stjtið. EB L 58, 27. 2. 1998, bls. 1).

og á landsvísu. Sundurliðun breytna ber að takmarka við það sem er nauðsynlegt til að tryggja samanburðarhæfi við eldri hagskýrslur og samhæfi við kröfur varðandi þjóðhagsreikninga.

Til að Seðlabanki Evrópu geti metið efnahagsþróun í aðildarríkjunum í sambandi við sameiginlega evrópska stefnu í peningamálum þarf hann að fá upplýsingar um stig og samsetningu launakostnaðar og um launakerfi og dreifingu tekna í aðildarríkjunum.

Slíkar hagskýrsluupplýsingar eru aðeins tiltækar í sumum aðildarríkjunum svo að marktækur samanburður fæst ekki. Þar af leiðandi ætti að gefa út hagskýrslur bandalagsins og vinna úr niðurstöðunum á grundvelli sameiginlegra skilgreininga og samræmdrar aðferðafræði með hliðsjón af stöðlum sem viðeigandi alþjóðastofnanir hafa viðurkennt.

Eins og sakir standa taka ekki öll aðildarríkin saman ítarleg gögn í bálkum M (menntun), N (heilbrigðis- og félagsstörf) og O (önnur félagsleg og persónuleg þjónusta bandalagsins). Það er því viðeigandi að ákvarða hvort þau falli undir þessa reglugerð þegar framkvæmdastjórnin hefur lagt fram skýrslu um málið sem byggist á forkönnunum á því hvort hagkvæmt sé að taka saman ítarleg gögn í þessum bálkum.

Vandlega þarf að meta hvort rétt sé að krefjast ítarlegra gagna um alla efnahagsþætti, þótt mikilvægi þess sé fyllilega viðurkennt, með tilliti til þess hvaða möguleikar eru á að koma þeim til skila og fyrirhöfn svarenda á tilteknum svæðum, einkum með tilliti til lítilla og meðalstórra fyrirtæki. Það er því rétt að framkvæmdastjórnin geri forkannanir á því hvort hagkvæmt sé að taka saman ítarleg gögn úr hagskýrslueiningum með færri en tíu starfsmenn og að ráðið taki ákvörðun þar að lútandi, þegar framkvæmdastjórnin hefur lagt fram skýrslu um málið, innan fjögurra ára frá gildistöku þessarar reglugerðar. Stjórnásluskrár gætu komið að gagni þangað til og ætti að stuðla að notkun þeirra.

Í samræmi við dreifræðisregluna er fyrirhugað að setja sameiginlega hagskýrslustaðla sem gera kleift að taka saman samræmdar upplýsingar, en auðveldara er að ná markmiðum þeirrar aðgerðar á vettvangi bandalagsins vegna umfangs hennar og áhrifa. Þessir staðlar verða teknir upp í hverju aðildarríki fyrir sig á ábyrgð þeirra aðila og stofnana sem hafa með höndum samantekt opinberra hagskýrslna.

Það virðist við hæfi að setja undanþáguákvæði fyrir tiltekin aðildarríki og taka til greina vissa tækniörðugleika sem þessi aðildarríki eiga við að etja við söfnun upplýsinga af vissum toga, að því tilskildu að það komi ekki niður á gæðum hagskýrsluupplýsinganna.

Gerð tiltekinna hagskýrslna bandalagsins ákvarðast af reglum sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 322/97 frá 17. febrúar 1997 um hagskýrslur bandalagsins ⁽¹⁾.

Samráð hefur verið haft við hagskýrsluáætlunarnefndina sem komið var á fót með tilskipun 89/382/EBE, KBE ⁽²⁾ í samræmi við 3. gr. þeirrar tilskipunar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Almenn ákvæði

Innlend yfirvöld og Hagstofa Evrópubandalaganna (EUROSTAT) skulu gefa út bandalagshagskýrslur um stig og samsetningu launakostnaðar og um launakerfi og dreifingu tekna starfsmanna í þeim atvinnugreinum sem skilgreindar eru í 3. gr.

2. gr.

Viðmiðunartímabil

1. Hagskýrslurnar um stig og samsetningu launakostnaðar skulu unnar fyrir almanaksárið 2000 og fjórða hvert ár eftir það.

2. Hagskýrslurnar um launakerfi og dreifingu tekna skulu unnar fyrir almanaksárið 2002 og dæmigerðan mánuð á því ári og fjórða hvert ár eftir það.

3. gr.

Gildissvið

1. Hagskýrslurnar skulu taka til allrar þeirrar atvinnustarfsemi sem er skilgreind í bálkum C (námuþróttur og vinnsla hráefna úr jörðu), D (iðnaður), E (rafmagns-, gas- og vatnsveitur), F (byggingarstarfsemi),

G (heildverslun og smásöluverslun; viðgerðir á bifreiðum, bifhjólum og hlutum til einka- og heimilisnota), H (hótel- og veitingahúsarekstur), I (flutningur, vörugemysla og samskiptatækni), J (fjármálaþjónusta), K (fasteigna- lána- og viðskiptastarfsemi), M (menntun), N (heilbrigðis- og félagsstörf) og bálki O (önnur félagsleg og persónuleg þjónusta bandalagsins) í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, sem hér á eftir er nefnd „atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk.“ og stofnað var til með reglugerð (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 um atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins ⁽³⁾.

2. Hvort atvinnustarfsemi sem skilgreind er í bálkum M (menntun), N (heilbrigðis- og félagsstörf) og O (önnur félagsleg og persónuleg þjónusta bandalagsins) í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk., í þessari reglugerð, sé innifalin er valfrjálst fyrir viðmiðunarárin 2000 og 2002. Einnig er hægt að ákveða að hún verði valfrjáls fyrir næstu ár á eftir í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 12. gr., að teknu tilliti til niðurstaðna forkannana á þessu sviði, einkum forkannana samkvæmt reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 58/97 frá 20. desember 1996 um hagskýrslur um skipulag fyrirtækja ⁽⁴⁾.

4. gr.

Innan fjögurra ára frá gildistöku þessarar reglugerðar skal framkvæmdastjórnin, með hliðsjón af álitum hagskýrsluáætlunarnefndarinnar, semja skýrslu að teknu tilliti til niðurstaðna forkannana, einkum á grundvelli tiltæks grunns á sviði hagskýrslueininga með færri en tíu starfsmenn, og leggja hana fyrir ráðið. Í skýrslunni skal lagt mat á það hvernig til hefur tekist með beitingu ákvæða þessarar reglugerðar í tengslum við einingar með færri en tíu starfsmenn. Í skýrslunni skal vandlega metið hvort rétt sé að krefjast ítarlegra gagna með tilliti til möguleika á að koma þeim til skila og fyrirhöfn svarenda. Eftir að hafa lagt fram skýrsluna er framkvæmdastjórninni heimilt, ef nauðsyn ber til, að leggja fyrir ráðið viðeigandi tillögur um breytingu á þessari reglugerð.

5. gr.

Hagskýrslueiningar

Samantekt hagskýrslna skal grundvallast á starfsstöðvum og fyrirtækjum, eins og þau eru skilgreind í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 696/93 frá 15. mars 1993 um hagskýrslueiningar, fyrir athugun og greiningu á framleiðsluferð bandalagsins ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. L 52, 22. 2. 1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. L 181, 28. 6. 1989, bls. 27.

⁽³⁾ Stjtið. L 293, 24. 10. 1990, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EBE) nr. 761/93 (Stjtið. L 83, 3. 4. 1993, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. L 14, 17. 1. 1997, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. L 76, 30. 3. 1993, bls. 1.

6. gr.

Breytur vegna upplýsinga sem er krafist

1. Þegar um er að ræða hagskýrslur um stig og samsetningu launakostnaðar skal veita upplýsingar um að minnsta kosti:

a) eftirtaldar breytur tengdar starfsstöðvum:

- landshluta (í flokkun hagskýrslusvæða á 1. stigi),
- stærð fyrirtækis sem starfsstöðin tilheyrir (flokkast í einn af eftirtöldum flokkum: 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1 000 eða fleiri starfsmenn),
- atvinnustarfsemi (á deildarstigi atvinnugreinarflokunar Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk);

b) eftirtaldar breytur:

- heildarlaunakostnað á ári, launakostnað (sundurliðaðan í beinar launagreiðslur og kaupauka, greiðslur í lífeyrissjóði starfsmanna, greiðslur fyrir óunna daga og greiðslur til starfsmanna í fríðu), framlag vinnuveitanda til félagslegra kerfa (sundurliðað í raunframlag og reiknað framlag til félagslegra kerfa), kostnað við starfsnám, önnur útgjöld og skatta og einnig styrki sem eru beinlínis tengdir launakostnaði,
- meðalfjölda starfsmanna á ári, greint á milli starfsmanna í fullu starfi, starfsmanna í hlutastarfi og lærlinga,
- fjölda vinnustunda á ári og fjölda greiddra vinnustunda á ári, í báðum tilvikum skal gera greinarmun á launþegum í fullu starfi, launþegum í hlutastarfi og lærlingum.

2. Þegar um er að ræða hagskýrslur um launakerfi og dreifingu tekna skal veita upplýsingar um að minnsta kosti:

a) eftirtaldar breytur vegna starfsstöðvarinnar sem starfsmannaúrtakið tengist:

- svæðið (í flokkun hagskýrslusvæða á 1. stigi),
- stærð fyrirtækisins sem starfsstöðin tilheyrir (flokkast í einn af eftirtöldum flokkum: 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1 000 eða fleiri starfsmenn),
- atvinnustarfsemi (á deildarstigi atvinnugreinarflokunar Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk);

— efnahags- og fjármálastjórnun í skilningi tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE frá 25. júní 1980 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkja og opinberra fyrirtækja ⁽¹⁾,

— tegund kjarasamnings í gildi;

b) eftirtaldar breytur vegna hvers starfsmanns í úrtakinu:

- kyn
- aldur
- starfsgrein, flokkuð í samræmi við alþjóðlegt staðal-flokkunarkerfi fyrir starfsgreinar,
- hæsta stig menntunar og þjálfunar sem er lokið,
- starfsaldur í fyrirtækinu,
- fullt starf eða hlutastarf,
- tegund ráðningarsamnings;

c) eftirtalda sundurliðun tekna:

- vergar tekjur í dæmigerðum mánuði (greinarmunur gerður á tekjum vegna yfirvinnu og sérstökum greiðslum vegna vaktavinnu),
- vergar árstekjur á viðmiðunarárinu (greinarmunur gerður á kaupaukum sem eru greiddir óreglulega),
- vinnutíma (fjöldi greiddra vinnustunda í venjulegum vinnumánuði, fjöldi greiddra yfirvinnustunda á mánuði og árlegur orlofsréttur).

7. gr.

Gagnasöfnun

1. Gera skal kannanir á vegum viðeigandi innlendra yfirvalda sem ákveða heppilegar aðferðir til að safna upplýsingunum með tilliti til fyrirhafnar svarenda, einkum að því er varðar lítil eða meðalstór fyrirtæki.

2. Vinnuveitendur og aðrir, sem beðnir eru um upplýsingar, skulu svara spurningunum ítarlega og innan þeirra tímamarka sem sett eru. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að ekki verði staðið við þá skuldbindingu að leggja fram upplýsingarnar sem um getur í 6. gr.

3. Til að minnka fyrirhöfn fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, er ekki þörf á könnunum ef innlend yfirvöld geta fengið nauðsynlegar heimildir eftir öðrum leiðum eða metið út frá viðeigandi gögnum með tölfræðilegum matsaðferðum þegar sumar eða allar breyturnar hafa ekki verið mældar með tilliti til allra þeirra eininga sem taka á saman hagtölur um.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 195, 29. 7. 180, bls. 35. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/84/EBE (Stjtið. EB L 254, 12. 10. 1993, bls. 16).

8. gr.

Úrvinnsla niðurstaðna

Innlend yfirvöld skulu vinna úr svörum við spurningunum sem um getur í 2. mgr. 7. gr. eða upplýsingum úr öðrum heimildum sem um getur í 3. mgr. 7. gr. svo að sambærilegar niðurstöður fáiast.

9. gr.

Sending niðurstaðna

Niðurstöðurnar skal senda til Hagstofu Evrópubandalaganna innan 18 mánaða frá lokum viðmiðunarársins.

10. gr.

Gæði

1. Innlend yfirvöld skulu tryggja að niðurstöðurnar gefi rétta mynd af heildarþýði eininganna og séu nægilega dæmigerðar.

2. Innlend yfirvöld skulu senda Hagstofu Evrópubandalaganna, að beiðni hennar, skýrslu eftir hvert viðmiðunartímabil með öllum upplýsingum um beitingu reglugerðarinnar í hlutaðeigandi aðildarríki, til að hægt sé að meta gæði hagtalnanna.

11. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Nauðsynlegar ráðstafanir til að beita þessari reglugerð, þar með taldar ráðstafanir sem eiga að taka tillit til efnahagslegra og tæknilegra breytinga, einkum:

- i) meðferð atvinnustarfsemi sem skilgreind er í bálkum M, N og O í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk. (2. mgr. 3. gr.),
- ii) skilgreining og sundurliðun upplýsinga sem leggja þarf fram (6. gr.),
- iii) viðeigandi tæknilegt snið fyrir sendingu niðurstaðna (9. gr.),
- iv) viðmiðanir fyrir gæðamat (10. gr.),
- v) undanþágur, í réttlætunlegum tilvikum, fyrir árið 2004 annars vegar og 2006 hins vegar (2. mgr. 13. gr.),

skulu ákvarðaðar fyrir hvert viðmiðunartímabil, að minnsta kosti níu mánuðum áður en viðmiðunartímabilið hefst í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr.

12. gr.

Málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar hagskýrslu-áætlunarnefndarinnar, hér eftir kölluð „nefndin“.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitnið skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykka að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæðum fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni skal gefið vægi eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Ef fyrirhugaðar ráðstafanir eru ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álitnið, ber framkvæmdastjórninni, án tafar, að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

13. gr.

Undanþágur

1. Kveðið er á um undanþágur frá ákvæðum 2., 3. og 6. gr. fyrir viðmiðunarárin 2000 og 2002 í viðaukanum.

2. Hægt er að veita undanþágur frá 3. og 6. gr., í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 12. gr., vegna árána 2004 annars vegar og 2006 hins vegar að svo miklu leyti sem hagskýrslukerfi aðildarríkjanna þarfnast verulegrar aðlögunar.

14. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. mars 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

W. RIESTER

forseti.

VIDAUKI

UNDANÞÁGUR

I. Undanþágur frá 2. gr.

1. Þýskaland: Fyrstu hagskýrslurnar um launakerfi og dreifingu tekna samkvæmt þessari reglugerð skulu taka til viðmiðunarársins 2001 í stað 2002. Næstu hagskýrslur um launakerfi og dreifingu tekna skulu taka til viðmiðunarársins 2006 og fjórða hvers árs eftir það.
2. Frakkland, Þýskaland, Írland, Svíþjóð og Breska konungsríkið: Hagskýrslur fyrir viðmiðunarárið 2000 og 2002 geta vísað til þess fjárhagsárs sem best samsvarar þessum almanaksárum, en það hefur ekki áhrif á frestinn sem gefinn er til að senda gögnin sem um getur í 9. gr.

II. Undanþágur frá 3. gr.

1. Þýskaland: Atvinnustarfsemi, sem er skilgreind í bálkum H (hótel- og veitingahúsarekstur), I (flutningur, vörugæymsla og samskiptatækni) og K (fasteigna-, lána- og viðskiptastarfsemi) í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk., skal vera valfrjáls fyrir viðmiðunarárin 2000 og 2001.
2. Írland: Atvinnustarfsemi, sem er skilgreind í bálki H (hótel- og veitingahúsarekstur), skal vera valfrjáls fyrir viðmiðunarárið 2000.
3. Írland: Atvinnustarfsemi, sem skilgreind er í bálkum H (flutningur, vörugæymsla og samskiptatækni), deild 67 í bálki J og bálki K (fasteigna-, lána- og viðskiptastarfsemi) í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins (NACE), 1. endursk., skal vera valfrjáls fyrir viðmiðunarárið 2002.

III. Undanþágur frá 6. gr.

1. Austurríki, Belgía, Ítalía og Holland: Fyrir viðmiðunarárin 2000 og 2002 geta breyturnar, sem getið er um í 6. gr., vísað til fyrirtækis í stað starfsstöðvar.
 2. Ítalía: Breyturnar, sem getið er um í b-lið 1. mgr. 6. gr. fyrir viðmiðunarárið 2000: Greiðslur í lífeyrissjóði starfsmanna, önnur útgjöld og greiddir skattar og einnig styrkir sem vinnuveitandi fær, skulu vera valfrjáls.
-